

של שם, שפטותם (בראשית י) יבנִי שם עילם ואשור. ושם היה כהן גדול ונתקברך, שנאמר (שם ט) ברוך יי אללה שם. וזהו לשם הגדולה והברכה על אחיו. ובכתוב בם (ישעה לו) ויצא מלאך יי ויבכה במחנה אשור. ועל ידי שליח נעשה, כל שכן המקרים שהם מזוהמים יותר מכל אלה, ואמר אני ולא מלאך?

אלא, אמר רבי יהוזה, מכאן למינו כמ' גבורתו של הקדוש ברוך הוא ומעתה שהוא גבורה מעל הכל. אמר הקדוש ברוך הוא: אםה זו של מצרים מזוהמת ומתגונפת, ואין ראוי לשגר מלאך ולא שرف, דבר קדוש בין רשעים ארורים מטונפים, אלא אני עשו מה שאין יכול לעשות מלאך ולא שرف ולא שליח. שאני אומר מפקום קדשתי יהא כן - ומיד נעשה, מה שאין המלאך יכול לעשותו.

אבל הקדוש ברוך הוא מפקום קדשו אומר יהא כן - ומיד נעשה מה שהוא רוץ לעשות. ולפיכך לא נעשית נקמה זו על ידי מלאך ושליח, בשבל קלון המקרים, ולהראות גדרתו של מקום שלא רצה שייפנסו בגיןיהם דבר קדוש. ועל הדרכ הזה נאמר אני ולא מלאך. אני יכול לעשותו, ולא מלאך.

ביויצא בו אמר רבי יהוזה, מה זה שפטוב (יונה ב) ויאמר יה? לדג? וכמה צדיקים וחסידים מישראל שלא דבר עמהם הקדוש ברוך הוא, ובא לדבר עם הדג דבר שאינו מפир ויודע. אלא אמר רבי קדוש. ועל הדרכ הזה נאמר הקדוש ברוך הוא, יהא כן ומיד נעשה, מה שאין שליח של יונה לפניו הקדוש ברוך הוא, מפקום קדשו אמר בשビル שיקיא הדג את יונה אל היבשה. למד לדג במו בשビル, כלומר ויאמר יה בשビル הדג שיקיא את יונה אל היבשה. מפקום קדשו אמר הקדוש ברוך הוא, יהא כן ומיד נעשה, מה שאין שליח יכול לעשותו.

בנו של שם דכתיב, (בראשית י) ובני שם עילם ואשור. ושם היה כהן גדול ונתקברך שנאמר (בראשית ט) ברוך יי אללה שם. וזהו לשם הגדולה והברכה על אחיו. ובכתוב בם (ישעה לו) ויצא מלאך יי ויבכה במחנה אשור. ועל ידי שליח נעשה, כל שכן המקרים שהם מזוהמים יותר מכל אלה, ואמר אני ולא מלאך.

אלא אמר רבי יהוזה מכאן למינו כח גבורתו של הקדוש ברוך הוא ומעתה שהוא גבורה על הכל. אמר הקדוש ברוך הוא אומה זו של מצרים מזוהמת ומתגונפת, ואין ראוי לשגר מלאך ולא שرف, דבר קדוש בין רשעים ארורים מטונפים, אלא אני עשו מה שאין יכול לעשות מלאך ולא שرف ולא שליח. שאני אומר מפקום קדשתי יהא כן - ומיד נעשה, מה שאין המלאך יכול לעשותו.

אבל הקדוש ברוך הוא, מפקום קדשו אומר יהא כן - ומיד נעשה מה שהוא רוץ לעשות. ולפיכך לא נעשית נקמה זו על ידי מלאך ושליח, בשビル קלון המקרים, ולהראות גדרתו של מקום שלא רצה שייפנסו בגיןיהם דבר קדוש, ועל הדרכ הזה נאמר אני ולא מלאך. אני יכול לעשותו ולא מלאך.

ביויצא בו אמר רבי יהוזה מהאי דכתיב, (יונה ב) ויאמר יה לך. ובמה צדיקים וחסידים מישראל שלא דבר עמהם הקדוש ברוך הוא, ובא לדבר עם הדג דבר שאינו מפир ויודע. אלא אמר רבי יהוזה כיון שעלה חפלתו של יונה לפניו הקדוש ברוך הוא, מפקום קדשו אמר בשビル שיקיא הדג את יונה אל היבשה. קדשו אמר בשビル שיקיא את יונה אל היבשה. למד לדג במו בשビル, כלומר ויאמר יה בשビル הדג שיקיא את יונה אל היבשה. מפקום קדשו אמר הקדוש ברוך הוא, יהא כן ומיד נעשה, מה שאין שליח יכול לעשותו.

מפקום קדשו אמר בשビル שיקיא הדג את יונה אל היבשה. למד לדג במו בשビル. וכלומר ויאמר יה בשם קדשו אמר הקדוש ברוך הוא, יהא כן - ומיד נעשה, מה שאין שליח יכול לעשותו.

שנינו בבריתא, אמר רבי שמעון, מפתח של חיה בידיו של הקדוש ברוך הוא היא, ובעוד שhai יושבת על המשר, הקדוש ברוך הוא מעין מעתן באותו הولد. אם ראיו הוא ל יצאת לעולם - ניזא, וופתח דלתות בטנה ומתח שוניהם. ואם לאו - סוגר דלתותיה ומתח שוניהם. אם כן, לא יצא רשות לעולם? אלא כה שנינו, על שלוש עברות נשים מחות וסבו, אמר רבי שמעון ותני (אמר רבי שמעון והא) ואמר רבי יצחק למה אשה מפלת פרי בטנה?. אלא אמר רבי יצחק, למה אשה מפלת פרי בטנה?. ואנו אמר רבי יצחק, הקדוש ברוך הוא רואה אותו העבר שאינו ראיי לצאת לעולם, ומקדים להמיתו במעי אמו, שאמר (בראשית ו) הנפלים היו בארץ בימים ההם. הנפלים כתוב בלא יוזר ראשונה, ולמה? בשבייל שאחרי כן באו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם בנות וירבו ממוריים בעולם.

המה הגברים אשר מעולם - שאין גבור ופריזן ועריץ כמו המזר. אנשי השם - שהכל יכפו לקרות השם הידוע מזור. שכינן שרואים מעשיו שהוא פריזן ועריץ וגבור, הפליקראותו אותו שם. ומה שאמר רבי יקראהו הוא אותו שם. וזה לך רשות בעולם באותו הولد - אין לך רשות בעולם מהותם הרשעים היוצאים לעולם ורואה אם אותו הגוף יזכה בן צדיק וכשר, או שיציל לאדם מישראל מימות משה, או שעישה טובת אחת, בשבייל כה הקדוש ברוך הוא מוציאו לעולם.

בימי רבי יוסי הוי אוטם פריצים שהיו שודדים בהרים עם פריצי אמות העולם, ולשומצאים בן אדם ותופסים אותו להרגו, כי אומרים לו: מה שחק? אם היה יהודי - קיו הולכים עמו ומוציאים אותו מן ההרים, ואם היה איש אחר - הורגמים אותו. (הרין) והוא אומר רבי יוסי, רואים אלו בכל זה להבגיס לעולם הבא.

תניא אמר רבי שמעון מפתח של חיה בידיו של הקדוש ברוך הוא, היא, ובעוד שhai יושבת על המשר הקדוש ברוך הוא מעין באותו הولد אם ראיו הוא לאאת לעולם (ויאא ו) פותח דלתות בטנה ויוצא, ואם לאו סוגר דלתותיה ומתח שוניהם. אי הabi לא יצא רשות לעולם. אלאabi פגינן על שלוש עבירות נשים מחות וסבו (אמר רבי שמעון והא) ואמר רבי יצחק למה אשה מפלת פרי בטנה.

אל לא אמר רבי יצחק הקדוש ברוך הוא רואה אותו העבר שאינו ראיי לצאת לעולם ומקדים להמיתו במעי אמו שנאמר (בראשית ו) הנפלים היו להמיתו במעי אמו שנפלים בראשית הנפלים כתיב ולא יוד בארץ בימים ההם. הנפלים בשבייל שאחרי כן באו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם בנות וירבו ממוריים בעולם.

המה הגברים אשר מעולם. שאין גבור ופריזן ועריץ כמו המזר. אנשי השם, שהפליכירו לקרותו לשם הידוע מזור, שכינן שרואים מעשיו שהוא פריזן ועריץ וגבור הפליךראהו אותו שם. ומה דאמր רבי שמעון הקדוש ברוך היא מועיין באותו הولد. אין לך רשות בעולם מאותם הרשעים היוצאים לעולם שאין הקדוש ברוך היא מועיין בו ורואה אם אותו הגוף יזכה בן צדיק ובשר, או שיציל לאדם מישראל מימות משה, או שעישה טובת אחת, בשבייל כה הקדוש ברוך הוא מוציאו לעולם.

בימיו דרבי יוסי והוא אונז פראיizi דהוו משדי בטוריה עם פראיizi אומות העולם, וכד משפחתי בר נש ותפשי ליה לקטליה, והוא אמרין ליה מה שמן, אי הוה יודאי והוא אולין עמיה וטפקיון ליה מון טוריה, ואי הוה בר נש אחרינא קטלי ליה. (הא) ותוהה אמר רבי יוסי את חזון אונז בכל האי למיעל לעלמא דאתה.